

بسم الله الرحمن الرحيم

احادیث عرفه

امیر مؤمنان علی(ع) درباره راز وقوف در عرفات فرمود:

«عرفات، خارج از مرز حرم است و مهمان خدا باید بیرون دروازه، آن قدر تضرع کند تا لایق ورود به حرم شود.» [۱]

امام سجاده(ع) در حدیثی فرمود:

عصر روز عرفه و ظهر روز دهم که حاجیان در منا حضور دارند، خدای سبحان به فرشتگان مباحثات می‌کند و می‌فرماید: «اینان بندگان من هستند که از راه‌های دور و نزدیک با مشکلات بسیار به اینجا آمده و بسیاری از لذت‌ها را بر خود حرام کرده و بر شن‌های بیابان‌های عرفات و منا خوابیده‌اند و این‌گونه با چهره‌های غبارآلود، در پیشگاه من اظهار ناتوانی و خواری می‌کنند. اینک به شما اجازه دادم تا آنان را ببینید. آنگاه فرشتگان حق به اذن خداوند بر دل‌ها و اسرار نهان آنها آگاه می‌شوند.» [۲]

از امام صادق(ع) سؤال شد:

عرفات را چرا عرفات نامیده‌اند؟

حضرت فرمود: «جبرئیل، حضرت ابراهیم را روز عرفه به این مکان آورد، چون ظهر فرا رسید، جبرئیل گفت: ای ابراهیم! به گناه خود اعتراف کن و مناسکت را بیاموز! چون جبرئیل گفت اعتراف کن! این سرزمین عرفات نامیده شد.» [۳]

پیامبر اکرم(ص) می‌فرماید:

«خداوند در هیچ روزی به اندازه روز عرفه، بندگان خود را از آتش جهنم آزاد نمی‌کند.» [۴]

«در میان گناهان، گناهی است که جز در عرفات بخشیده نمی‌شود.» [۵]

«هنگامی که مردم در عرفات وقوف می‌کنند و حاجت‌های خود را با گریه و زاری درخواست می‌کنند، خداوند نزد فرشتگان به این مردم افتخار می‌کند و به فرشتگان خطاب می‌کند: آیا نمی‌بینید که بندگان من

از راه‌های دور و غبارآلود به‌سوی من آمده‌اند و مالشان را در راه من خرج کرده‌اند و بدن‌ها را خسته کرده‌اند؟ به عزت و جلالم سوگند! گناهکارانشان را به نیکوکارانشان می‌بخشم و آنها را از گناه پاک می‌کنم، مانند روزی که از مادر متولد شده‌اند».[۶]

آنگاه که در عرفات وقوف کنی، چنانچه گناهانت به تعداد شن‌های شنزار یا ستارگان آسمان یا قطره‌های باران باشد، خداوند آنها را خواهد بخشید».[۷]

نقل است از رسول خدا(ص) پرسیدند:

چه کسی از اهل عرفات، گناهِش از همه بزرگ‌تر است؟ حضرت فرمود: «کسی که عرفات را درک کرده باشد و گمان کند خداوند او را نیامرزیده است».[۸]

امام سجاد فرمود:

امام سجاد(ع) در روز عرفه صدای نیازمندی را شنید که گدایی می‌کرد. به او فرمود: «وای بر تو! آیا در مثل چنین روزی از غیر خدا درخواست می‌کنی، درحالی‌که در این روز برای بچه‌هایی که در شکم مادران هستند، امید سعادت و خوشبختی می‌رود».[۹]

امام باقر(ع) فرمود:

«هیچ‌کس (چه نیکوکار و چه بدکار) در عرفات وقوف نمی‌کند، مگر اینکه خداوند دعایش را مستجاب می‌کند».[۱۰]

امام صادق(ع) فرمودند :

کسی که در عرفات روز عرفه را درک نکرد ، ولی آن را کنار قبر مطهر امام حسین(ع) درک نماید ، عرفه از او فوت نشده است ، و خداوند متعال ابتداء کسانی را که در کنار قبر امام حسین(ع) هستند مورد نظر و التفات قرار داده ، بعد به اهل عرفات نظر نموده و با ایشان انس می‌گیرد. (کامل الزیارات، ابن قولویه، صفحه ۵۶۶)

پی نوشت ها:

- [1] اصول کافی، ج ۴، ص ۲۲۴.
- [2] همان، ج ۹۶، ص ۲۵۹.
- [3] همان، ج ۷۴، ص ۴۰۲.
- [4] جبل الرحمة، جدای از کوه‌های اطراف خود، در سرزمین عرفات قرار دارد. رسول اکرم(ص) بر تخته سنگی از این کوه ایستاد و خطبه معروف عرفات را ایراد کرد. همچنین، سالار شهیدان امام حسین(ع) دعای بلند روز عرفه را در دامنه این کوه خواند.
- [5] نک: مفاتیح الجنان، اعمال روز عرفه.
- [6] آیت‌الله جوادی آملی، صهبای حج، ص ۴۱۵.
- [7] کافی، ج ۴، ص ۳۱۶؛ علل الشرایع، ج ۲، ص ۴۳۶.
- [8] سنن الکبری، ج ۵، ص ۱۹۲.
- [9] جعفریات، ج ۱۱۴، ص ۴۱۵.
- [10] تنبیه الغافلین، ص ۴۸۹.

دفتر مطالعات، پژوهش‌ها و ارتباطات حوزوی

مرکز رسیدگی به امور مساجد